

Kupujemy szczenię

Autor: Administrator
25.07.2008.

Poniższy artykuł Carol Rauch został przetłumaczony z serwisu www.bogartsdaddy.com (oczywiście za zgodą) Przy tłumaczeniu musiałam w niektórych przypadkach dostosować tekst do polskiej rzeczywistości. Np w naszym kraju nie ma ogólnej bazy wyników prześwietleń na dysplazję. Mógłby zająć się tym klub, ale ...

Poniższy artykuł Carol Rauch został przetłumaczony z serwisu www.bogartsdaddy.com (oczywiście za zgodą) Przy tłumaczeniu musiałam w niektórych przypadkach dostosować tekst do polskiej rzeczywistości. Np w naszym kraju nie ma ogólnej bazy wyników prześwietleń na dysplazję. Mógłby zająć się tym klub, ale ...

Tłumacząc tekst miałam na myśli wszystkich przyszłych właścicieli bouvierów oraz hodowców, którym zależy na oddaniu szczeniaków w dobre ręce. Dbając o przyszłość rasy wszyscy muszą dbać o wartość zwierząt. Nie chciałabym, aby na mapie Polski pojawiały się hodowle-efemerydy, które tylko rozmnażają zwierzęta, w dodatku chore i ze skrzywioną psychiką. Znam takich pseudohodowców i znam właścicieli, których w bouvierze pociąga tylko siła.

Kiedy już odkryjesz bouviera, zdecydujesz się na tę rasę, wtedy przyjdzie najwyższa pora na znalezienie odpowiedniego psa dla siebie i swojej rodziny. A może zdecydowałbyś się na starszego psa? Psa, który został uratowany, odebrany właścicielowi, który go zaniedbywał. Często okazuje się, że to jest właśnie ten PIES. Zastanów się, jeżeli jednak chcesz przyjąć do domu szczeniaka, pamiętaj, że masz swoje prawa.

Jako przyszły właściciel powinieneś:

- zobaczyć i poznać matkę szceniąt, jak i zobaczyć ostatnie zdjęcia ojca psiaaczków
- wiedzieć, czy ojciec i matka przeszli badania na dysplazję stawów biodrowych (od tłum. te badania powinny być obowiązkowe, dla każdej większej rasy) i wady serca (od tłum. w Polsce mało kto wykonuje badanie serca). Hodowcy badają też łokcie, oczy i tarczycę (od tłum. Badania na dysplazję powinny być obowiązkowe dla każdej większej rasyb. Niestety, obecnie wszystko zależy od hodowcy. Jednak każdy szanujący się hodowca na pewno przebadają swoje psy pod kontem zdrowych bioder. Na zachodzie bardzo ważne są również badania serca, łokci, oczu i badania tarczycy. Podejrzewa się, że bouviery mogą mieć kłopoty zdrowotne związane z tymi organami. W Polsce jednak bardzo rzadko są wykonywane przez lekarzy.)
- obejrzeć aktualną książeczkę zdrowia matki i ojca oraz sprawdzić ich numer w bazie OFA (od tłum. Orthopedic Foundation for Animals - amerykańska organizacja non-profit, zajmuje się pomocą dla hodowców, zbieraniem wyników badań, profilaktyką)
- oczekiwać, że cena szczenięcia będzie zależała od jego wartości
- otrzymać potwierdzoną kopię rodowodu rodziców pokazujący 4 pokolenia wstecz; muszą być podane numery psów i tytuły przez nie zdobyte
- otrzymać dokument gwarantujący, że szczenię jest zdrowe
- zostać dokładnie wypytany przez hodowcę o twoje plany związane ze szczenięciem; jeżeli hodowca tego nie robi, możesz podejrzewać, że nie zależy mu na dobru psiaka

Pytania zadawane hodowcy

Poniżej przedstawiam kilka przykładowych pytań, które mogą zostać zadane, jeżeli przyszły właściciel spodziewa się szczenięcia wysokiej klasy. Jeżeli odpowiedzi dane przez hodowcę nie satysfakcjonują przyszłego właściciela, są pokrętnie, należy szukać innego hodowcy. Potencjalny właściciel powinien odwiedzić kilka hodowli i porównać je i ich stosunek do zwierząt.

- Kto jest ojcem i matką szceniąt? Zobacz matkę i obejrzyj zdjęcia ojca, jeżeli nie ma go w hodowli. W jakim wieku są rodzice. Pies i suka nie mogą być młodszy niż 18 miesięcy. Muszą mieć zrobione podstawowa badania zdrowotne
- Czy oboje rodzice są sprawdzenia pod kątem przenoszenia chorób dziedzicznych. Żaden bouvier nie powinien zostać dopuszczony do hodowli przez zrobienie podstawowych badań na dysplazję stawów biodrowych i chorób serca (do tłum. w Polsce rzadko robi się badania serca, a szkoda). Jeżeli badania zostały zrobione, przyszły właściciel powinien je obejrzeć. Dobrze, gdyby były też zrobione inne badania
- Potencjalny kupiec może zadać pytanie, dlaczego hodowca skojarzył właśnie te dwa zwierzęta. Jakie wady i zalety ma każde z tych zwierząt? Jaki jest ich temperament? Do czego dąży hodowca?
- Jak często są mioty w hodowli? Jak długo hodowca jest hodowcą?
- Czy suka miała już kiedyś szczenięta? Jeżeli tak, to kiedy były ostatnie? Suka nie może rodzić częściej

niż raz w roku.

- Czy oboje rodzice są zarejestrowani w AKC (American Kennel Club)? (od tłum. W Polsce oboje rodzice muszą być zarejestrowani w Związku Kynologicznym). Masz prawo obejrzeć ich rodowody.

- Czy rodzice posiadają tytuły championów? Nie są one gwarancją wspaniałego miotu, jednak jeżeli nie posiadają żadnych kwalifikacji, musisz poznać powody, jakimi kierują się hodowcy krzyżując właśnie te psy. Musisz poznać program hodowlany.

- W jakim wieku są szczenięta? Dobry hodowca nie wypuści szczeniąt, dopóki nie osiągną 8 tygodni.

- Zapytaj się hodowcy, czy robił test temperamentu szczeniętom? Jakie są jego wyniki? Poproś, aby opowiedział ci o każdym ze szczeniąt. Zastanów się, który z nich byłby najlepszy dla ciebie. Szczenięta z tego samego miotu nie mają takich samych charakterów. Dobrze się zastanów, abyś ty i twoja rodzina byli w pełni szczęśliwi z nowym mieszkańcem.

- Czy szczenię zostało zaszczepione?

- Czy hodowca da gwarancję na zdrowie szczenięcia? Standardowo powinieneś otrzymać dwuletnią gwarancję na brak dysplazji, problemy z charakterem i inne dolegliwości zdrowotne. Jeżeli masz wątpliwości związane z udzielanymi przez hodowcę gwarancjami poproś o opinię niezależnego weterynarza. Ustal, jaką rekompensatę otrzymasz w przypadku wystąpienia problemów. Czy zostaną ci pieniądze? Czy otrzymasz inne szczenię pochodzące z tego samego miotu?

- W ciągu 48 godzin od przywiezienia szczenięcia do domu, powinieneś zabrać go weterynarza. Jeżeli przy badaniu znajdzie jakiegokolwiek problemy, na jaką pomoc hodowcy możesz liczyć?

- Czy hodowca może pokazać ci opinię o swojej hodowli otrzymaną od innych hodowców? Czy może pokazać takie opinie otrzymane od właścicieli szczeniaków ze swoich miotów? (od tłum. najlepiej do tego celu nadawałby się klub)

- Czy w każdej chwili będziesz mógł się zwrócić do hodowcy nawet z mało ważnym pytaniem?

Dobry hodowca również ma prawo zadać ci wiele pytań. Na pewno bardzo chciałby wiedzieć do jakiego domu trafi szczenię, jaki prowadzisz tryb życia i czego oczekujesz od psa. Sam powinien sobie zadać pytanie "Czy dobrze się czuję w towarzystwie tego hodowcy? Czy on chce znaleźć właściciela dla swojego szczenięcia, czy po prostu chce mi sprzedać psa."

Może będziesz zakłopotany taką ilością pytań. Dobry hodowca mile powita wszystkie pytania, będzie pod wrażeniem twojej drobiazgowości, zwiększy się jego pewność, że szczenię trafi na odpowiedzialnego właściciela.

Wystrzegaj się stereotypów

- Pochodzi z linii championów ..." - w zasadzie każda hodowla posiada jakiegoś championa w swojej historii i to wcale nie musi gwarantować wysokiej jakości szczeniąt. Jeżeli oboje rodzice zdobyli najwyższe tytuły, istnieje większa szansa na doskonałe szczenięta.

- Jesteśmy największą hodowlą" - Co to znaczy? Pamiętaj, że jakość nie znaczy ilość.

Hodowca z reputacją

- Bardzo dokładnie dobiera rodziców. Ma najwyżej kilka miotów w ciągu roku (od tłum. amerykańscy hodowcy mają najczęściej kilka suk w hodowli; suka ma tylko jeden miot w roku)

- Na szczenięta z jego hodowli ludzie zapisują się z wyprzedzeniem.

- Dbą o zdrowie swoich psów, prowadzi profilaktyczne badania i chętnie o tym opowiada przyszłemu właścicielowi.

- Bardzo dokładnie wypytuje przyszłego właściciela i pomaga wybrać szczenię z odpowiednim charakterem.

- Wymaga, aby właściciel przekazywał informacje o psie, jak najczęściej.

- Wymaga, aby pies sprzedany jako pet (od tłum. pet to zwierzę niewystawowe, czyli z "usterkami" nie zagrażającymi życiu, ale dyskwalifikującymi z dalszej hodowli, np.: złe wybarwienie sierści, nieprawidłowy zgryz) został wykastrowany, a suka wysterylizowana.

- Nalega, aby pies został mu oddany, jeżeli właściciel nie może go dłużej trzymać lub nie spełnia wymogów odpowiedzialnego właściciela.

- Wyjaśnia wszystkie wątpliwości i wspomaga w każdej chwili życia psa.

Hodowca, wobec którego pojawiły się wątpliwości

- Niechętnie odpowiada na pytania

- Często rozmnaża swoje psy. Szczenięta są "w ciągłej sprzedaży".

- Decyduje się na szczenięta zgodnie z myślą "bo to miło mieć małe psiaki".

- Nigdy nie wymaga sterylizacji, ani kastracji w przypadku sprzedaży psów o niższej wartości hodowlanej.

- Uważa, że wszelkie badania są zbędne. Jego psy są zawsze zdrowe.

- Nie może pokazać rodowodów rodziców.

- Podaje przyszłemu właścicielowi mało ważne informacje. Nie zastanawia się nad temperamentem zwierząt, a co za tym idzie nie jest ważne dla niego, czy pies odpowiada charakterem przyszłemu właścicielowi.

- Radzi właścicielowi, aby wziął więcej niż jedno szczenię.
- Nie zadaje żadnych pytań na temat stylu życia nowego właściciela.